

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/21/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4419010205
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Kubáňová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4419010205.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a sudcov JUDr. Lenky Kováčovej a JUDr. Ľubici Libantovej Medveckej, PhD., v trestnej veci obžalovaného G.. H. H., pre prečin usmrtenia podľa § 149 odsek 1 Trestného zákona, o odvolaní prokurátorky Krajskej prokuratúry v Nitre proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 19.12.2019, sp. zn. 4T/52/2019 na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 06.07.2020, takto

rozhodol:

podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátorky Krajskej prokuratúry v Nitre zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky (ďalej len súd I. stupňa) bol obžalovaný G.. H. H. (ďalej len obžalovaný) podľa § 285 písm. b/ Tr. por. oslobodený spod obžaloby Krajskej prokuratúry v Nitre, sp. zn. 3Kv 7/19/4400 zo dňa 01.04.2019 pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že: v presne nezistenom čase medzi 16.00 hod. až 16.20 hod. dňa 04.04.2015 na toku rieky N., medzi L. a H., smer L. v oblasti W., na riečnom km cca XXXX-XXXX riadil plavidlo s motorom nepodliehajúce povinnosti registrácie, s dvoma ďalšími osobami na palube, ktoré nebolo spôsobilé na plavbu na rieke Dunaj a riadeniu plavidla nevenoval primeranú pozornosť, čím porušil všeobecné povinnosti bezpečnosti plavby, ktoré vyžaduje bezpečnosť plavby a všeobecne uznávaná odborná plavebná prax na odvrátenie ohrozenia života v zmysle európskych pravidiel pre plavbu na vnútrozemských vodách čl. 1.04 - Všeobecná povinnosť zachovávať bezpečnosť plavby, v dôsledku čoho prišlo z doposiaľ presne nezistených príčin k rýchlemu vniknutiu vody cez prednú časť plavidla do plavidla a jeho následnému potopeniu, pričom člen osádky H. I. nedoplával bezpečne na breh a jeho telo bolo nájdené vyplavené na brehu rieky Dunaj na území Maďarska, kde vykonanou pitvou bolo zistené, že jeho smrť bola v príčinnej súvislosti s trvalým ponorením sa do vody v dôsledku udusenía a paralýzy mozgu, pretože skutok nie je trestným činom.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení, podala odvolanie prokurátorka Krajskej prokuratúry v Nitre, ktoré písomne odôvodnila tým, že súd I. stupňa nesprávne právne vyhodnotil zabezpečené dôkazy a teda sa nevysporiadal so všetkými významnými okolnosťami pre rozhodnutie a súčasne porušil ustanovenie Trestného zákona, keď mal obžalovaného uznať vinným podľa obžaloby a to z prečinu usmrtenia. Konštatoval, že na základe vykonaného dokazovania a najmä zo zabezpečených listinných dôkazov, ktoré súd oboznámil na hlavnom pojednávaní v spojení s výsledkami znaleckého dokazovania, kde poukázal na závery znaleckého posudku B.. D. H. č. 1/2017 a jeho doplnením č. 8/2018 z odboru vodná doprava a tiež v spojení s obsahom výpovedí svedkov i samotného obžalovaného, bolo zavinenie obžalovaného vo forme minimálne nevedomej nedbanlivosti pri spáchaní skutku dané. Skutok, ktorý zahŕňal zavinenie vo forme nedbanlivosti je možné jednoznačne subsumovať pod skutkovú podstatu trestného činu usmrtenia vo všetkých jej znakoch, tak z objektívnej, aj subjektívnej stránky. Obžalovaný v zmysle Európskych pravidiel pre plavbu na vnútrozemských vodných cestách ako vodca plavidla

s ohľadom na vykonané dokazovanie, nerešpektoval všeobecnú povinnosť zachovávať bezpečnosť plavby uvedenú v čl. 1.04, v zmysle ktorého musí urobiť všetky opatrenia, ktoré vyžaduje bezpečnosť plavby a všeobecne uznávaná plavebná prax na odvrátenie, v danom prípade ohrozenie ľudského života. Nestotožnila sa s názorom súdu I. stupňa, že obžalovaný svojim konaním, resp. nekonaním, počas plavby nijako nepochybil. Poukázala na výpoveď obžalovaného ako i svedka D. L. a H. E., že hladina N. v čase skutku bola vysoká a z uvedeného dôvodu nemohli dokonca čln spustiť na vodu zo zvoleného miesta. Svedok D. L. uviedol, že Dunaj mal veľký prúd a plávali vo vode veľké stromy a predmety a po potopení člna mal vidieť i vlny. I napriek týmto skutočnostiam obžalovaný vyplával s posádkou na vodu, pričom nijako nepreveril, či je čln preťažený a tiež nemal konkrétnu vedomosť o tom, aká je maximálna nosnosť člna a ako môže byť maximálne zaťažený, aby bola plavba bezpečná (tzv. bezpečná hĺbka ponoru). Sám obžalovaný potvrdil, že k člnu nemal žiadnu dokumentáciu, hĺbku ponoru nekontroloval, keďže nevedel, aká má byť. Je potrebné obžalovanému tiež vytknúť, že vyplával na Dunaj napriek tomu, že ani jeden z členov posádky nemal oblečenú záchrannú vestu a čln nebol kompletne vybavený sedadlami, pričom sám obžalovaný sedel v člne na vedre, ďalší člen posádky v strede na plastovej bedni a posledný na prove člna v mieste vzduchovej komory. Nemožno teda vylúčiť, že čln bol zaťažený nerovnomerne a tak, ako uviedol znalec Ing. D. H., čln nebol technicky spôsobilý na plavbu za daných podmienok a s takým ponorom plavba i podľa svedka D. L. bola riskantná a nebezpečná. Súd I. stupňa však bez akéhokoľvek dôkazu vyhodnotil, že členovia posádky sedeli v člne správne a teda čln bol zaťažený rovnomerne. Toto však tvrdil iba obžalovaný a svedok E.. Podľa odvolateľa obžalovaný ako prevádzkovateľ plavidla (§ 23 ods. 13 zák. č. 338/2000 Z.z. o vnútrozemskej plavbe v znení neskorších predpisov), nerešpektoval ani povinnosť uvedenú v § 23 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona, podľa ktorého možno na vodných cestách prevádzkovať len plavidlá, ktoré svojimi vlastnosťami vyhovujú pravidlám bezpečnosti prevádzky plavidla, požiadavkám na bezpečnosť členov posádky plavidla a prepravovaných osôb, pravidlám prepravy nebezpečných tovarov a podmienkam na vodnej ceste. Poukázal na závery znaleckého posudku, podľa ktorých bola vzdialenosť medzi hladinou a vrchnou časťou člna nedostatočná, teda plavidlo bolo preťažené, inak by k plavebnej nehode nedošlo. Obžalovaný ako vodca plavidla nevenoval dostatočne pozornosť jeho riadeniu a kontrole situácie na hladine, keď nespozoroval stekanie vody smerom od provy člnu dostatočne včas. Sám obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že nemal na hladinu tesne pred člnom výhľad, nakoľko mu v tom bránil nebohý H. I., ktorý sedel na prove člna. Súčasne bol toho názoru, že od obžalovaného ako vodcu plavidla, bolo nezodpovedné pri poučovaní ďalších členov posádky o použití bezpečnostných viest vyjadriť, že on si vestu nedá, nakoľko by mu to bránilo v bezpečnom ovládaní člna. Súd I. stupňa nedostatočne a nesprávne vyhodnotil dôkazy, keď konštatoval, že nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi konaním obžalovaného a následkom. Za logické nepovažoval tiež konštatovanie súdu I. stupňa, že „k potopeniu člna nedošlo zavinením obžalovaného, ale inou vyššou mocou“. Keďže obžalovaný horeuvedené skutočnosti zanedbal, je možné mu ich pričítať k zavineniu vo forme nedbanlivosti za stíhaný trestný čin. S poukazom na tieto skutočnosti navrhol zrušiť napadnutý rozsudok súdu I. stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/ Tr. por. a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátiť súdu I. stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

K predmetnému odvolaniu podal vyjadrenie obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu, kde namietol, že znalecký posudok vychádzal z nedostatočného množstva objektívnych údajov. Samotný čln po nehode znalcom nebol obhliadnutý, pretože sa nachádzal na neznámom mieste a takisto neboli zistené presné rozmery člna, jeho nosnosť a dovoľený ponor plavidla. Výpovede svedkov, o ktoré znalec opieral svoje závery, sú iba odhľadovanými údajmi a tento znalec nebral do úvahy skutočnosť, že svedkovia zmenili svoju výpoveď aj v tom, že voda siahala asi 20 cm od obšivky lode, keď predtým uvádzali túto vzdialenosť ako 10 cm. Je zrejmé, že vzdialenosť, z akej sledovali uvedené plavidlo, zohráva rolu aj v presnosti odhadu vzdialenosti vody od obšivky lode. Znalecký posudok, na ktorý sa prokurátor odvoláva, je teda založený len na odhadoch svedkov a predpokladov znalca. Žiadny relevantný podklad pre vypracovanie znaleckého posudku nebol a nie je k dispozícii. Vyplýva to aj z vyjadrenia znalca, keď tento uviedol, že nemal žiadne údaje o plavidle, len odhadované údaje o jeho šírke, dĺžke a sám na základe toho uviedol približnú nosnosť plavidla, ktorá zodpovedala tomu, že tri osoby mohli byť na plavidle. Ku konštrukčnej chybe plavidla sa tiež nevedel vyjadriť, keďže toto nebolo k dispozícii, uviedol však, že toto nie je možné vylúčiť. Obžalovaný plavidlo kúpil od organizácie rybárskeho zväzu, dal ho renovovať odborníkom, ktorý bol vypočutý a uviedol, že plavidlo bolo v dobrom technickom stave a nemohol preto predpokladať, že by na ňom mohla byť konštrukčná chyba. V prípade, že znalec pripustil ako možnosť natečenia vody do plavidla konštrukčnú chybu plavidla, potom súd správne sa zaoberal aj touto možnosťou a správne konštatoval, že nebola zistená príčinná súvislosť medzi konaním

obžalovaného a následkom. Jednoznačne bolo preukázané, že príčinou tejto nehody bolo natečenie vody do plavidla, ktorého príčina však jednoznačne zistená nebola. Ako jednu z možností nehody znalec uviedol, že sedenie posádky plavidla mohlo byť príčinou nehody, avšak na pojednávaní uviedol, že ak všetci traja členovia posádky sedeli na osi plavidla, potom nezavážilo pri nehode ani to, že tam neboli lavičky. Neprichádzalo do úvahy ani preťaženie plavidla, pretože znalec uviedol, že plavidlo vzhľadom na odhadované rozmery svedkami, mohli používať tri osoby. Okrem toho k exaktnosti posudku chýbali znalcovi parametre plavidla, čo sám znalec potvrdil. Tento nezistil ani takú skutočnosť v konaní obžalovaného, ktorá by mala byť príčinou tejto nehody. Samotná skutočnosť, že poškodený si neobliekol záchrannú vestu, hoci pre každého člena posádky záchranné vesty na plavidle boli, bolo jeho osobným rozhodnutím. Rozsudok súdu I. stupňa považoval za vecne správny a navrhol odvolanie ako nedôvodné zamietnuť.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zástupkyňa krajského prokurátora zotrvala na podanom odvolaní a taktiež obžalovaný zotrval na vyjadrení k podanému odvolaniu.

Na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací, podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil, že súd I. stupňa vykonal dokazovanie zákonným spôsobom, náležite zistil skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie o podanej obžalobe tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. por., pričom z dôkazov možno vyvodíť bezpečný záver o tom, že skutok, pre ktorý bola na obžalovaného podaná obžaloba, nie je trestným činom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku súd I. stupňa v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. v dostatočnom rozsahu uviedol svoje úvahy, akými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, s ktorými aj odvolací súd súhlasí, keďže pri tomto hodnotení postupoval v súlade so zásadami vyplývajúcimi z ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., preto na ne v podrobnostiach len poukazuje.

Na obžalovaného bola podaná obžaloba pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1 Tr. zák., ktorého prečinu sa dopustí ten, kto inému z nedbanlivosti spôsobí smrť.

Smrť poškodeného podľa tohto ustanovenia Trestného zákona musí byť v príčinnej súvislosti s konaním páchatela.

Keďže ide o nedbanlivostný trestný čin podľa § 16 Tr. zák., trestný čin je spáchaný z nedbanlivosti, ak páchatel

a/ vedel, že môže spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že takéto porušenie alebo ohrozenie nespôsobí (vedomá nedbanlivosť) alebo

b/ nevedel, že svojim konaním môže takéto porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, hoci o tom vzhľadom na okolnosti a na svoje osobné pomery vedieť mal a mohol (nevedomá nedbanlivosť).

Vedomá nedbanlivosť je vybudovaná na vedomí možnosti vzniku následku pri spoliehaní sa bez primeraných dôvodov, že k následku nedôjde tzn., že páchatel vie o možnosti vzniku následku, avšak bez primeraných dôvodov možnosť porušenia alebo ohrozenia chráneného záujmu vylučuje.

Naproti tomu, nevedomá nedbanlivosť je založená na povinnosti a súčasne i možnosti predvídať, že spôsobenie poruchy alebo ohrozenie záujmu chráneného trestným zákonom, môže nastať. Zložka vedomostná je tu vyjadrená len ako povinnosť a možnosť vedieť, nie ako skutočná vedomosť, rozhodujúcich skutočností.

Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že obžalovaný dňa 04.04.2015 riadil plavidlo s prídavným motorom, ktoré nepodliehalo povinnej registrácii, na rieke Dunaj, kde na palube tohto plavidla boli ešte ďalšie dve osoby a to H. E. a H. I.. Čln, na ktorom sa plavili bol rybárskym člnom, ktorý si obžalovaný zabezpečil od Slovenského rybárskeho zväzu. Podľa výpovede svedka F. R., išlo o starší laminátový čln bez poškodenia, sériovo vyrábaný, ku ktorému neboli potrebné žiadne certifikáty. Mal dĺžku približne 4,3 až 4,5 m a široký bol približne 1,4 m s výškou okolo 55 cm, pričom v prednej časti bola vzduchová komora, na ktorej sa dalo sedieť. Z výpovede tohto svedka tiež vyplynulo, že bol určený pre 4 až 5 osôb.

V kritický deň sa v ňom plavili tri osoby. I napriek tomu, že tento čln nemal namontované lavičky, bolo preukázané, že posádka člna sedela a to obžalovaný, ktorý plavidlo riadil v zadnej časti člnu na vedre pri motore, H. I. sedel v strede na debničke a mal sonar a H. E. na vzduchovej komore, pričom ako vyplynulo z výpovede obžalovaného ako aj svedka E., sedeli na stredovej osi člna.

Bolo tiež preukázané, že na tomto člne sa plavili okolo 40 minút, keď došlo vo vzdialenosti asi 500 m od brehu k natekaniu do člna spredu, pričom čln bol nasmerovaný šikmo k ostrovu a keď svedok E. zakričal na obžalovaného, tento hneď pridal plyn na motore, čo však nepomohlo zdvihnúť prednú časť člna z vody a táto sa do člna naberala veľmi rýchlo, pričom všetci traja skončili vo vode. Keď sa svedok E. vynoril, videl čln hore dnom, ktorý sa vzápätí postavil ako štupeľ. Obžalovanému ako aj svedkovi E. sa podarilo doplávať k brehu, avšak poškodený I. najskôr začal plávať k ostrovu, ktorý bol bližšie a neskôr zistili, že aj tento pláva smerom k brehu, avšak tomuto sa už k brehu doplávať nepodarilo a zmizol pod hladinou. Táto plavebná nehoda dopravnému úradu nahlásená nebola a preto neboli vykonané žiadne prvotné neodkladné a neopakovateľné vyšetrovacie úkony a nebolo možné preto stanoviť príčinu plavebnej nehody. Na miesto boli privolaní hasiči ako aj policajti, ktorí pátrali po poškodenom I., ktorého však nenašli a čln hasiči vytiahli na breh. Bolo chybou príslušníkov polície, ktorí prišli na miesto činu, že čln žiadnym spôsobom nezaistili a ani tento neobhliadli a ani neodfotografovali. Pre tento čln, ktorý hasiči priviazali k stromu na brehu, prišiel brat obžalovaného a jeho otec, ktorý s ním doplával až do H., kde ho naložili na auto a najmenej pol roka bol v garáži obžalovaného. Ani po túto dobu čln nikto neobhliadol a keďže sa nič nedialo, tento čln obžalovaný predal neznámym osobám.

V čase, keď obžalovaný vyplával na Dunaj, tento bol v Komárne vysoký 403 cm a v Štúrove 340 cm, pričom v predmetný deň nebola zakázaná ani obmedzená plavba na Dunaji. Na úseku Dunaja medzi Radvaňou nad Dunajom a Štúrovom, kde sa nehoda stala, nebola v danom období vydaná žiadna hydrologická výstraha na nebezpečenstvo povodne a nebol vyhlásený ani žiadny stupeň povodňovej aktivity. Zo správy Slovenského vodohospodárskeho podniku, bolo zistené, že dňa 04.04.2015 pri vodnej hladine Štúrovo 403, voda prúdila cez prehrádzku avšak nešlo o mimoriadne silný prúd a dno v tejto lokalite je rovné. K intenzite a výskytu vodných vírov sa dopravný úrad vyjadriť nevedel.

Ako vyplynulo zo znaleckého posudku znalca B.. D. H., tento pri vypracovaní znaleckého posudku a jeho doplnení vychádzal zo spisového materiálu a z výpovedí svedkov, keďže bol pribratý ako znalec do konania až po dvoch rokoch od skutku. Tento uviedol, že nemožno vylúčiť, keďže v člne neboli lavičky a posádka sedela na provizórnych veciach, že boli zle rozmiestnené tieto osoby a ďalej uviedol, že možnou príčinou potopenia sa plavidla, bolo preťaženie člna, keď uviedol, že priestor od hladiny po vrch člna bol 10 cm, čo vyplynulo z výpovede svedkov. Podľa jeho názoru, vzdialenosť medzi hladinou a vrchnou časťou člna bola preto nedostatočná a preto príčinou potopenia lode bola nízka výška čela člna. Nevylúčil, že na potopení člna mohol mať vplyv aj iný dôvod, o ktorom však nevie ako aj konštrukčná chyba plavidla, pretože podľa neho vzduchotesná komora v člne bol zjavne nedostatočná, čo iba predpokladal, keďže čln nevidel a nemal k nemu ani žiadne technické parametre.

Znalec tiež uviedol, že obžalovaný mal poučiť posádku, aby si dali vesty. Náhrady lavičiek, na ktorých členovi posádky sedeli, mali byť v osi plavidla a ak by tieto v osi boli, tak by to nemalo vplyv na plavbyschopnosť plavidla. Pokiaľ obžalovaný po zistení, že spredu nateká voda, pridal na rýchlosti, znalec uviedol, že takéto jeho konanie bolo správne a za normálnych okolností by došlo k zdvihnutiu prednej časti plavidla, s tým, že voda by pretiekla do zadnej časti plavidla a tým by došlo k pomalšiemu potopeniu plavidla. Konštatoval tiež, že z podkladov, ktoré mal k dispozícii nezistil žiadne také konanie obžalovaného, ktoré by bolo chybné.

Na základe horeuvedených skutočností nebolo preukázané tak, ako to bolo uvedené v skutkovej vete obžaloby, že plavidlo nebolo spôsobilé na plavbu na rieke Dunaj, keďže neboli zistené žiadne také nedostatky plavidla, o ktorých by obžalovaný vedel a ktoré by mali vplyv na potopenie sa plavidla, okrem chýbajúcich lavičiek, keď v konečnom dôsledku ani tieto chýbajúce lavičky, pokiaľ posádka sedela na iných veciach v osi plavidla, nemalo vplyv na jeho plavbyschopnosť, čo znalec uviedol na hlavnom pojednávaní. Rovnako nebolo preukázané, že by obžalovaný nevenoval primeranú pozornosť plavbe, pretože ako vyplynulo z jeho výpovede ako aj svedka E. obžalovaný sledoval situáciu na vode a iba občas niečo povedal I., ktorý mal sonar, alebo mu niečo ukázal a to, že E. na neho zakričal, že do člna nateká voda, bolo to preto, že tento sedel na vzduchovej komore a voda začala pretekať práve cez predný okraj člna, teda pod neho, pričom tvrdil, že čln sa potopil za veľmi krátku dobu, asi troch sekúnd. To, že členovia posádky nemali na sebe záchranné vesty, bolo ich rozhodnutie, pretože obžalovaný, čo potvrdil svedok E., ich pri vstupe na plavidlo upozornil, že v člne sú vesty, ale že on si ju neoblečie, aby mal väčšiu voľnosť pri riadení plavidla a neoblekli si ich ani oni, keďže obaja vedeli plávať. Skutočnosť, prečo sa čln potopil a prečo do neho spredu natekala voda, bez akýchkoľvek pochybností preukázaná nebola, teda nebolo preukázané, že by k potopeniu plavidla došlo nesprávnym konaním obžalovaného,

resp. nejakým jeho nesprávnym manévrom, čo vylúčil aj znalec, avšak nevylúčil tú skutočnosť, že k potopeniu plavidla mohlo dôjsť aj z iných, jemu neznámych príčin. Tvrdenie znalca o tom, že čln bol preťažovaný, nie je možné objektívne verifikovať, pretože aj podľa neho čln o tých rozmeroch, o ktorých hovoril R. mal nosnosť 300 až 350 kg, pričom pri hmotnosti členov posádky, ktorá bola u každého okolo 90 kg, túto nosnosť neprevýšila.

Pokiaľ prokurátor namietal, že obžalovaný nerešpektoval všeobecnú povinnosť zachovávať bezpečnosť plavby uvedenú v čl. 1.04 Európskych pravidiel pre plavbu na vnútrozemských cestách, v zmysle ktorého musí urobiť všetky opatrenia, ktoré vyžaduje bezpečnosť plavby a odborná prax na odvrátenie ohrozenia ľudského života. Bolo preukázané, že predtým, ako vyplývali na Dunaj, obžalovaný zisťoval, či je z hľadiska poveternostných podmienok možná plavba po Dunaji, pričom neboli vydané žiadne výstrahy a plavba v daný deň nebola zakázaná a ani obmedzená a preto na Dunaj vyplávali.

K ďalším námietkam uvedeným v odvolaní prokurátora je nutné uviesť, že pokiaľ tento tvrdil, že nemožno vylúčiť, že čln bol zaťažovaný nerovnomerne a že tento čln nebol technicky spôsobilý na plavbu za takých podmienok a s takým ponorom, je iba domnienkou, ktorá ničím nebola potvrdená. Bolo preukázané a to výpoveďou tak obžalovaného ako aj svedka E., že posádka v člne sedela v stredovej osi a teda nemožno konštatovať, keďže nebol preukázaný opak, že tento čln bol nerovnomerne zaťažovaný. Nie je možné tiež ani konštatovať, že čln nebol technicky spôsobilý na plavbu, keďže tento nikto neobhliadol a neboli k nemu ani žiadne technické údaje, na základe ktorých by bolo možné urobiť kvalifikovaný výpočet stability a plávateľnosti člnu. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný bol presvedčený o tom, že plavidlo je v dobrom technickom stave, keďže ho dal renovovať odborníkom, nemohol ani predpokladať, že by v ňom mohla byť konštrukčná chyba (keď znalec uviedol, že jednou z príčin potopenia plavidla, mohla byť i nedostatočná zásoba plávateľnosti), t.j. i napriek tomu, že plavidlo malo vzduchovú komoru, zjavne nebola dostatočujúca, keď neudržala zatopené plavidlo na hladine, teda nemôže ísť v tomto prípade ani o nevedomú neobľivosť konania obžalovaného.

S poukazom na všetky tieto skutočnosti, potom správne postupoval súd I. stupňa, keď obžalovaného podľa § 285 písm. b/ Tr. por. spod obžaloby oslobodil, pretože tento skutok nie je trestným činom, keď nebolo dostatočným spôsobom preukázané, že plavidlo bolo v zlom technickom stave a nebolo možné jednoznačne určiť príčinu natečenia vody do člna. Rovnako nebolo preukázané, že obžalovaný by porušil alebo nerešpektoval všeobecnú povinnosť zachovať bezpečnosť plavby, kedy musí urobiť všetky opatrenia, ktoré bezpečnosť vyžaduje, aby nedošlo k ohrozeniu ľudského života, keď obžalovaný riadne skontroloval, či plavba nie je zakázaná, povedal členom posádky, že v člne sú záchranné vesty, ktoré si však neobliekli, keďže vedeli plávať. Príčinou natečenia vody do člna nebolo ani to, že členovia posádky nesedeli na originálnych lavičkách, pretože ako vyplynulo z výpovede znalca, toto nemalo vplyv na plavbyschopnosť člna. Skutočnosť, že došlo k utopeniu sa I. a teda k jeho smrti, ani podľa názoru odvolacieho súdu nebola v priamej príčinnej súvislosti s konaním obžalovaného. Po tom, čo všetci traja skončili vo vode, dvaja z členov posádky t.j. obžalovaný a svedok E. plávajúci smerom k brehu sa zachránili a pokiaľ ide o poškodeného I., tento najskôr plával k ostrovu, ktorý bol bližšie k potopenému člnu a až neskôr začal plávať k brehu, kde už však nedoplával. Bezprostrednou príčinou jeho smrti, tak ako vyplynulo z listinných dôkazov po tom, čo tento bol nájdený na úseku N. v G., bolo utopenie.

Aj odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu I. stupňa, že k potopeniu člna nedošlo zavineným konaním obžalovaného a to ani z neobľivosti. Keďže v danom prípade nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi konaním obžalovaného a smrťou poškodeného, správne bol obžalovaný spod obžaloby oslobodený v zmysle § 285 písm. b/ Tr. por.

Keďže neboli zistené žiadne dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, odvolanie prokurátora bolo ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietnuté.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.